

Blomqvist Tünde

A kolozsvári Magyar Napok keretében tartották a 15. Finnugor Írókongresszust a Marianum épületében. Az üdvözlő beszédet Pusztay János a Finnugor Írók Szövetségének elnöke tartotta. Plenáris előadáson Zoya Dudina Glushkova: Diaszpóra a mari irodalomban elhangzása után, megtisztelő helyet kapott a stockholmi Blomqvist Tünde: *Létezik-e a svéd magyar irodalom? És ha nem, milyen formában?* vetítettképes előadása. A kérdésre többek között az Ághegy folyóirat húsz esztendőes irodalompártoló munkájának és a skandináviai magyar írók antológiájának, folyóiratunk tíz kötetbe gyűjtött ötven számának, a folyóirat köré csoportosult több, mint 1600 alkotó írásainak említésével jogosan született meg az igenlő válasz. Az Ághegy szerkesztői és a folyóiratunk népszerűsítésében tevékenykedő Moritz László, a Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társaságának alelnöke az előadás után beszélgethettek a fiatal kutatóval, akinek svéd nyelvű könyvét, doktori dolgozatát folyóiratunkban részletesen ismertettük, és amely magyar változatának megjelenését szívesen támogatjuk.

A témához kapcsolódóan érdekfeszítő előadást hallottunk dr. Bodó Barnától a Szórványok értelmezéséről és ugyancsak plenáris előadáson mutatta be tudományos dolgozatát M. Bodrogi Enikő: *Diaszpóra, régi vagy irodalmilag teremtett világ* címmel. Előadásának szerkesztett szövegét e számunkban közöljük. A kisebbségi irodalom támogatását folytatva kötelességünknek érezzük a finnországi meänkieli népesség egyetlen írójára is felhívni olvasóink figyelmét. Bengt Pohjanentől regényrészletet is kaptunk Bodrogi Enikő fordításában. (olvasd a 129. oldalon)

Sírás az Élet-fa alatt

Lentről nézem ős terebélyed,
Piros csodákkal rakott Élet.
Óh, jaj,
Te hitvány, te hitvány, te hitvány.

Nem áhitott így soha senki,
Nem tud téged más így szeretni.
Óh, jaj,
Hiába, hiába, hiába.

Csodáiból csak egyszer adnál,
Fiadnak csak egyszer fogadnál.
Óh, jaj,
Be várom, be várom, be várom.

Véremmel hívlak, csallak, várlak,
Véremmel gyűlöllek, imádlak.
Óh, jaj,
Csak nézlek, csak nézlek, csak
nézlek.

És itt maradok, itt a porban,
Tudom, én tudom, eltiportan.
Óh, jaj,
Halálig, halálig, halálig.

Gråten under livsens tre

Ditt lauvverk susar over meg,
og livsens raude under dreg.
Å ve,
du usle, usle, usle.

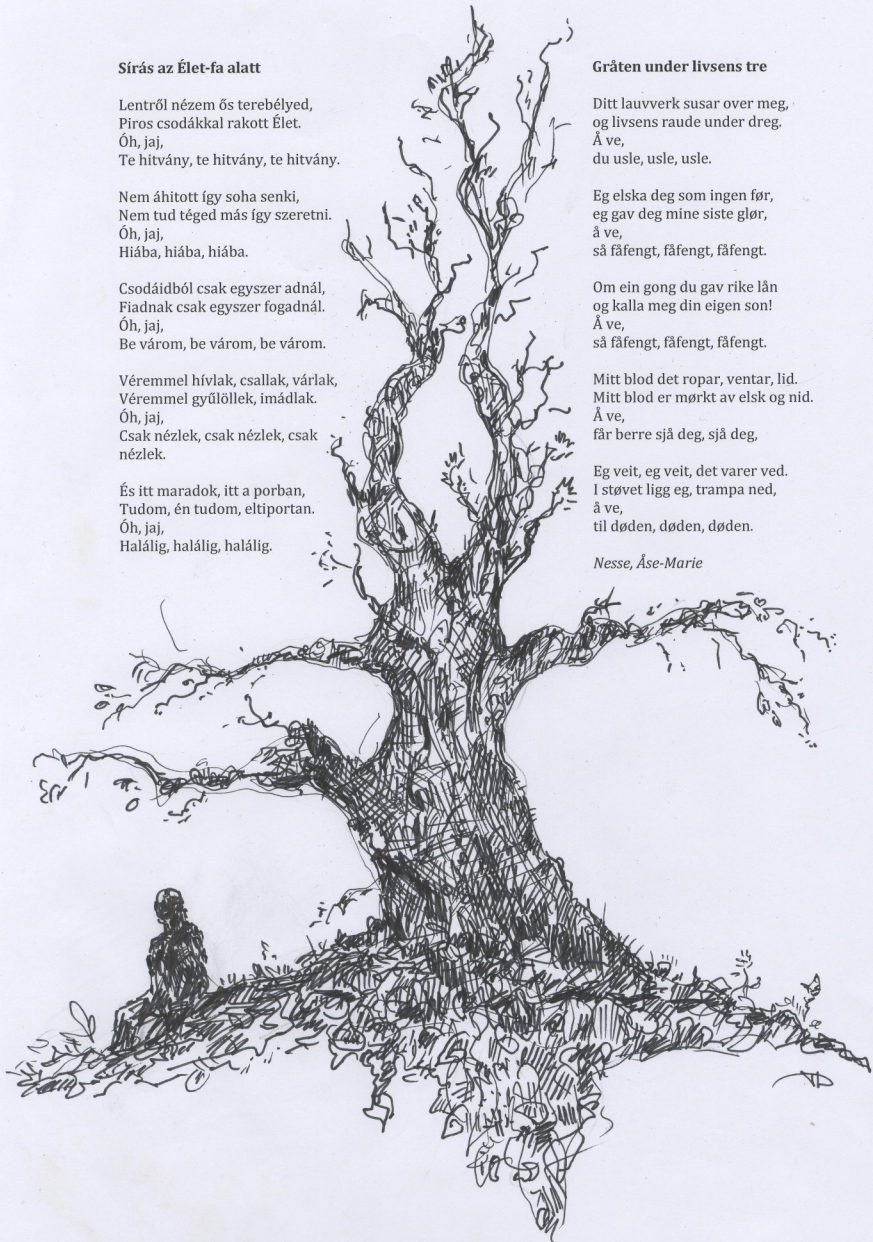
Eg elska deg som ingen før,
eg gav deg mine siste glør,
å ve,
så fáfengt, fáfengt, fáfengt.

Om ein gong du gav rike lân
og kalla meg din eigen son!
Å ve,
så fáfengt, fáfengt, fáfengt.

Mitt blod det ropar, ventar, lid.
Mitt blod er mørkt av elsk og nid.
Å ve,
får berre sjå deg, sjå deg.

Eg veit, eg veit, det varer ved.
I støvet ligg eg, trampa ned,
å ve,
til døden, døden, døden.

Nesse, Åse-Marie

Az Ady- évfordulóra — Trencsényi Diána grafikája

KAPUK Ligeti Pál fotósorozata

A Les Baux-de Provence kőbánya kapuja, ahol Picasso vetített képeiben gyönyörködhetnek a látogatók

